

Łuzin i Sierpiński wśród drzew

Marcin Michalski,
z pracy wspólnej z R. Rałowskim & Sz. Żeberskim

Politechnika Wrocławska

IV Warsztaty z Analizy Rzeczywistej
23-24.06.2018, Konopnica

Definicja

Niech $T \subseteq \omega^{<\omega}$ będzie drzewem. Wtedy

- dla każdego $\tau \in T$ $\text{succ}(\tau) = \{n \in \omega : \tau \hat{\ } n \in T\}$;
- $\text{split}(T) = \{\tau \in T : |\text{succ}(\tau)| \geq 2\}$;
- $\omega\text{-split}(T) = \{\tau \in T : |\text{succ}(\tau)| = \omega\}$.
- $\text{stem}(T) \in T$ jest węzłem τ , dla którego $\sigma \subsetneq \tau$ $|\text{succ}(\sigma)| = 1$ i $|\text{succ}(\tau)| > 1$.

Definicja

Drzewo T na ω nazywamy

- drzewem Sacksa lub doskonałym, oznaczenie $T \in \mathbb{S}$, jeśli dla każdego wężła $\sigma \in T$ istnieje $\tau \in T$, dla którego $\sigma \subseteq \tau$ i $|\text{succ}(\tau)| \geq 2$;
- drzewem Millera lub superdoskonałym, oznaczenie: $T \in \mathbb{M}$, jeśli dla każdego wężła $\sigma \in T$ istnieje $\tau \in T$, dla którego $\sigma \subseteq \tau$ i $|\text{succ}(\tau)| = \omega$;
- drzewem Lavera, oznaczenie: $T \in \mathbb{L}$, jeśli dla każdego wężła $\tau \supseteq \text{stem}(T)$ zachodzi $|\text{succ}(\tau)| = \omega$;
- zupełnym drzewem Lavera, oznaczenie: $T \in \mathbb{CL}$, jeśli T jest drzewem Lavera i $\text{stem}(T) = \emptyset$;

Definicja (Ideał drzewiasty t_0)

Niech \mathbb{T} będzie rodziną drzew. Mówimy, że A należy do ideału drzewiastego t_0 , jeśli

$$(\forall T \in \mathbb{T})(\exists T' \in \mathbb{T})(T' \subseteq T \text{ \& } [T'] \cap A = \emptyset)$$

Niech $h : \omega^\omega \rightarrow \mathbb{R} \setminus \mathbb{Q}$ będzie homeomorfizmem.

Definicja (Ideał drzewiasty t_0 - modyfikacja dla \mathbb{R})

Niech \mathbb{T} będzie rodziną drzew. Powiemy, że $A \subseteq \mathbb{R}$ należy do ideału drzewiastego $t_0 \subseteq P(\mathbb{R})$, jeśli

$$(\forall T \in \mathbb{T})(\exists T' \in \mathbb{T})(T' \subseteq T \ \& \ h[[T']] \cap A = \emptyset)$$

Niech $h : \omega^\omega \rightarrow \mathbb{R} \setminus \mathbb{Q}$ będzie homeomorfizmem.

Definicja (Ideał drzewiasty t_0 - modyfikacja dla \mathbb{R})

Niech \mathbb{T} będzie rodziną drzew. Powiemy, że $A \subseteq \mathbb{R}$ należy do ideału drzewiastego $t_0 \subseteq P(\mathbb{R})$, jeśli

$$(\forall T \in \mathbb{T})(\exists T' \in \mathbb{T})(T' \subseteq T \ \& \ h[[T']] \cap A = \emptyset)$$

Klasyczny przykład: ideał Marczewskiego s_0 dla rodziny drzew doskonałych \mathbb{S} .

$\mathbb{M} - m_0$, $\mathbb{L} - l_0$, $\mathbb{CL} - cl_0$.

Dla wygody będziemy pomijać powoływanie się na h , czyli założymy, że ciała drzew już leżą na \mathbb{R} .

Niech \mathcal{I} będzie ideałem, a X przestrzenią polską.

Definicja

L nazywamy zbiorem \mathcal{I} -Łuzina, jeśli $|L \cap A| < |L|$ dla każdego zbioru $A \in \mathcal{I}$.

Dla klasycznych ideałów zbiorów miary zero Lebesgue'a \mathcal{N} i zbiorów I kategorii \mathcal{M} zbiory \mathcal{N} -Łuzina nazywamy uogólnionymi zbiorami Sierpińskiego, a zbiory \mathcal{M} -Łuzina uogólnionymi zbiorami Łuzina.

Twierdzenie (M., Rałowski, Żeberski 2017)

Założmy, że c jest regularną liczbą kardynalną i niech $t_0 \in \{s_0, m_0, l_0, cl_0\}$. Wtedy dla każdego uogólnionego zbioru Łuzina L i uogólnionego zbioru Sierpińskiego S zachodzi $L + S \in t_0$.

Lemat

Istnieje taki gęsty zbiór G typu G_δ , że dla każdego drzewa Millera (odp. Lavera lub zupełnego Lavera) T istnieje poddrzewo Millera (odp. Lavera lub zupełne Lavera) T' , dla którego $G + [T'] \in \mathcal{N}$.

Rozważmy pewien konkretny rodzaj *fuzji* dla drzew Millera i Lavera.
Niech T będzie drzewem Millera.

Rozważmy pewien konkretny rodzaj *fuzji* dla drzew Millera i Lavera.
Niech T będzie drzewem Millera.

- Ustalmy $\tau_\emptyset \in \omega\text{-split}(T)$, $B_0 = \{\tau_\emptyset\}$ i niech $T_0 \subseteq T$ będzie drzewem Millera, dla którego $\tau_\emptyset \in \omega\text{-split}(T_0)$.

Rozważmy pewien konkretny rodzaj *fuzji* dla drzew Millera i Lavera.
Niech T będzie drzewem Millera.

- Ustalmy $\tau_\emptyset \in \omega\text{-split}(T)$, $B_0 = \{\tau_\emptyset\}$ i niech $T_0 \subseteq T$ będzie drzewem Millera, dla którego $\tau_\emptyset \in \omega\text{-split}(T_0)$.
- Załóżmy, że w kroku $n + 1$ mamy już drzewo Millera T_n i zbiór węzłów

$$B_n = \{\tau_\sigma : \sigma \in n^{\leq n}\}.$$

Rozważmy pewien konkretny rodzaj *fuzji* dla drzew Millera i Lavera.
Niech T będzie drzewem Millera.

- Ustalmy $\tau_\emptyset \in \omega\text{-split}(T)$, $B_0 = \{\tau_\emptyset\}$ i niech $T_0 \subseteq T$ będzie drzewem Millera, dla którego $\tau_\emptyset \in \omega\text{-split}(T_0)$.
- Załóżmy, że w kroku $n + 1$ mamy już drzewo Millera T_n i zbiór węzłów

$$B_n = \{\tau_\sigma : \sigma \in n^{\leq n}\}.$$

Rozszerzmy ten zbiór do

$$B_{n+1} = \{\tau_\sigma : \sigma \in (n+1)^{\leq n+1}\},$$

w taki sposób, by $\tau_\sigma \subsetneq \tau_{\sigma \frown k}$ dla $\sigma \in (n+1)^{\leq n}$ oraz $\tau_\sigma \in \omega\text{-split}(T_n)$ dla $\sigma \in (n+1)^{\leq n+1}$.

Rozważmy pewien konkretny rodzaj *fuzji* dla drzew Millera i Lavera.
Niech T będzie drzewem Millera.

- Ustalmy $\tau_\emptyset \in \omega\text{-split}(T)$, $B_0 = \{\tau_\emptyset\}$ i niech $T_0 \subseteq T$ będzie drzewem Millera, dla którego $\tau_\emptyset \in \omega\text{-split}(T_0)$.
- Załóżmy, że w kroku $n + 1$ mamy już drzewo Millera T_n i zbiór węzłów

$$B_n = \{\tau_\sigma : \sigma \in n^{\leq n}\}.$$

Rozszerzmy ten zbiór do

$$B_{n+1} = \{\tau_\sigma : \sigma \in (n+1)^{\leq n+1}\},$$

w taki sposób, by $\tau_\sigma \subsetneq \tau_{\sigma \frown k}$ dla $\sigma \in (n+1)^{\leq n}$ oraz $\tau_\sigma \in \omega\text{-split}(T_n)$ dla $\sigma \in (n+1)^{\leq n+1}$. Połóżmy następnie drzewo Millera $T_{n+1} \subseteq T_n$, dla którego węzły B_{n+1} są nadal nieskończenie splitujące.

Rozważmy pewien konkretny rodzaj *fuzji* dla drzew Millera i Lavera.
Niech T będzie drzewem Millera.

- Ustalmy $\tau_\emptyset \in \omega\text{-split}(T)$, $B_0 = \{\tau_\emptyset\}$ i niech $T_0 \subseteq T$ będzie drzewem Millera, dla którego $\tau_\emptyset \in \omega\text{-split}(T_0)$.
- Załóżmy, że w kroku $n + 1$ mamy już drzewo Millera T_n i zbiór węzłów

$$B_n = \{\tau_\sigma : \sigma \in n^{\leq n}\}.$$

Rozszerzmy ten zbiór do

$$B_{n+1} = \{\tau_\sigma : \sigma \in (n+1)^{\leq n+1}\},$$

w taki sposób, by $\tau_\sigma \not\subseteq \tau_{\sigma \frown k}$ dla $\sigma \in (n+1)^{\leq n}$ oraz $\tau_\sigma \in \omega\text{-split}(T_n)$ dla $\sigma \in (n+1)^{\leq n+1}$. Połóżmy następnie drzewo Millera $T_{n+1} \subseteq T_n$, dla którego węzły B_{n+1} są nadal nieskończenie splitujące.

- Niech $T' = \bigcap_{n \in \omega} T_n$. Ponieważ $\bigcup_{n \in \omega} B_n \subseteq T'$, T' jest drzewem Millera.

Rozważmy pewien konkretny rodzaj *fuzji* dla drzew Millera i Lavera.
Niech T będzie drzewem Millera.

- Ustalmy $\tau_\emptyset \in \omega\text{-split}(T)$, $B_0 = \{\tau_\emptyset\}$ i niech $T_0 \subseteq T$ będzie drzewem Millera, dla którego $\tau_\emptyset \in \omega\text{-split}(T_0)$.
- Załóżmy, że w kroku $n + 1$ mamy już drzewo Millera T_n i zbiór węzłów

$$B_n = \{\tau_\sigma : \sigma \in n^{\leq n}\}.$$

Rozszerzmy ten zbiór do

$$B_{n+1} = \{\tau_\sigma : \sigma \in (n+1)^{\leq n+1}\},$$

w taki sposób, by $\tau_\sigma \subsetneq \tau_{\sigma \frown k}$ dla $\sigma \in (n+1)^{\leq n}$ oraz $\tau_\sigma \in \omega\text{-split}(T_n)$ dla $\sigma \in (n+1)^{\leq n+1}$. Połóżmy następnie drzewo Millera $T_{n+1} \subseteq T_n$, dla którego węzły B_{n+1} są nadal nieskończenie splitujące.

- Niech $T' = \bigcap_{n \in \omega} T_n$. Ponieważ $\bigcup_{n \in \omega} B_n \subseteq T'$, T' jest drzewem Millera.
- Analogicznie dokonujemy fuzji dla drzew Lavera.

Lemat

Dla każdego ciągu odcinków $(I_n)_{n \in \omega}$ i każdego drzewa Millera (odp. Lavera) T istnieje ciąg fuzyjny poddrzew Millera (odp. Lavera) $(T_n)_{n \in \omega}$ o własności:

$$\lambda([T_n] + I_n) < (1 + \sum_{k=0}^{n-1} (n-1)^k) \lambda(I_n) \text{ dla każdego } n > 0.$$

Lemat

Dla każdego ciągu odcinków $(I_n)_{n \in \omega}$ i każdego drzewa Millera (odp. Lavera) T istnieje ciąg fuzyjny poddrzew Millera (odp. Lavera) $(T_n)_{n \in \omega}$ o własności:

$$\lambda([T_n] + I_n) < (1 + \sum_{k=0}^{n-1} (n-1)^k) \lambda(I_n) \text{ dla każdego } n > 0.$$

Idea dowodu.

Przez fuzję, korzystając z faktu, że każdy odcinek możemy przesunąć tak, by "połączyć" nieskończenie wiele bazowych zbiorów otwarto-domkniętych rozpiętych na węzłach. □

Lemat

Istnieje taki gęsty zbiór G typu G_δ , że dla każdego drzewa Millera (odp. Lavera lub zupełnego Lavera) T istnieje poddrzewo Millera (odp. Lavera lub zupełne Lavera) T' , dla którego $G + [T'] \in \mathcal{N}$.

Lemat

Istnieje taki gęsty zbiór G typu G_δ , że dla każdego drzewa Millera (odp. Lavera lub zupełnego Lavera) T istnieje poddrzewo Millera (odp. Lavera lub zupełne Lavera) T' , dla którego $G + [T'] \in \mathcal{N}$.

Dowód.

- $\mathbb{Q} = \{q_n : n \in \omega\}$ i niech I_n będzie odcinkiem o środku q_n i mierze $\lambda(I_n) < \frac{1}{(n)^{n-1}2^n}$.

Lemat

Istnieje taki gęsty zbiór G typu G_δ , że dla każdego drzewa Millera (odp. Lavera lub zupełnego Lavera) T istnieje poddrzewo Millera (odp. Lavera lub zupełne Lavera) T' , dla którego $G + [T'] \in \mathcal{N}$.

Dowód.

- $\mathbb{Q} = \{q_n : n \in \omega\}$ i niech I_n będzie odcinkiem o środku q_n i mierze $\lambda(I_n) < \frac{1}{(n)^{n-1}2^n}$.
- Niech T będzie drzewem Miller i niech $(T_n)_{n \in \omega}$ będzie ciągiem fuzyjnym poddrzew Millera dla T i odcinków I_n w myśl poprzedniego Lematu.

Lemat

Istnieje taki gęsty zbiór G typu G_δ , że dla każdego drzewa Millera (odp. Lavera lub zupełnego Lavera) T istnieje poddrzewo Millera (odp. Lavera lub zupełne Lavera) T' , dla którego $G + [T'] \in \mathcal{N}$.

Dowód.

- $\mathbb{Q} = \{q_n : n \in \omega\}$ i niech I_n będzie odcinkiem o środku q_n i mierze $\lambda(I_n) < \frac{1}{(n)^{n-1}2^n}$.
- Niech T będzie drzewem Miller i niech $(T_n)_{n \in \omega}$ będzie ciągiem fuzyjnym poddrzew Millera dla T i odcinków I_n w myśl poprzedniego Lematu.
- Wtedy dla każdego n zachodzi $\lambda([T_n] + I_n) < \frac{1}{2^n}$ i możemy położyć $T' = \bigcap_{n \in \omega} T_n$ zamiast T_n .

Lemat

Istnieje taki gęsty zbiór G typu G_δ , że dla każdego drzewa Millera (odp. Lavera lub zupełnego Lavera) T istnieje poddrzewo Millera (odp. Lavera lub zupełne Lavera) T' , dla którego $G + [T'] \in \mathcal{N}$.

Dowód.

- $\mathbb{Q} = \{q_n : n \in \omega\}$ i niech I_n będzie odcinkiem o środku q_n i mierze $\lambda(I_n) < \frac{1}{(n)^{n-1}2^n}$.
- Niech T będzie drzewem Miller i niech $(T_n)_{n \in \omega}$ będzie ciągiem fuzyjnym poddrzew Millera dla T i odcinków I_n w myśl poprzedniego Lematu.
- Wtedy dla każdego n zachodzi $\lambda([T_n] + I_n) < \frac{1}{2^n}$ i możemy położyć $T' = \bigcap_{n \in \omega} T_n$ zamiast T_n .
- Stąd $\lambda(\bigcup_{k > n} I_k + [T']) \leq \sum_{k > n} \lambda([T'] + I_k) \leq \sum_{k > n} \frac{1}{2^k} = \frac{1}{2^n}$;

Lemat

Istnieje taki gęsty zbiór G typu G_δ , że dla każdego drzewa Millera (odp. Lavera lub zupełnego Lavera) T istnieje poddrzewo Millera (odp. Lavera lub zupełne Lavera) T' , dla którego $G + [T'] \in \mathcal{N}$.

Dowód.

- $\mathbb{Q} = \{q_n : n \in \omega\}$ i niech I_n będzie odcinkiem o środku q_n i mierze $\lambda(I_n) < \frac{1}{(n)^{n-1}2^n}$.
- Niech T będzie drzewem Miller i niech $(T_n)_{n \in \omega}$ będzie ciągiem fuzyjnym poddrzew Millera dla T i odcinków I_n w myśl poprzedniego Lematu.
- Wtedy dla każdego n zachodzi $\lambda([T_n] + I_n) < \frac{1}{2^n}$ i możemy położyć $T' = \bigcap_{n \in \omega} T_n$ zamiast T_n .
- Stąd $\lambda(\bigcup_{k > n} I_k + [T']) \leq \sum_{k > n} \lambda([T'] + I_k) \leq \sum_{k > n} \frac{1}{2^k} = \frac{1}{2^n}$;
- i dla $G = \bigcap_{n \in \omega} \bigcup_{k > n} I_k$ mamy $\lambda(G + [T']) \leq \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{2^n} = 0$.

Twierdzenie (Rothberger)

Założmy, że L jest uogólnionym zbiorem Łuzina, a S uogólnionym zbiorem Sierpińskiego. Wtedy, jeśli $\kappa = \max\{|L|, |S|\}$ jest regularną liczbą kardynalną, to $|L| = |S| = \kappa$.

Twierdzenie (M., Rałowski, Żeberski 2017)

Założmy, że c jest regularną liczbą kardynalną i niech $t_0 \in \{s_0, m_0, l_0, cl_0\}$. Wtedy dla każdego uogólnionego zbioru Łuzina L i uogólnionego zbioru Sierpińskiego S zachodzi $L + S \in t_0$.

Twierdzenie (M., Rałowski, Żeberski 2017)

Założmy, że \mathfrak{c} jest regularną liczbą kardynalną i niech $t_0 \in \{s_0, m_0, l_0, cl_0\}$. Wtedy dla każdego uogólnionego zbioru Łuzina L i uogólnionego zbioru Sierpińskiego S zachodzi $L + S \in t_0$.

Dowód.

- Niech L będzie uogólnionym zbiorem Łuzina, a S uogólnionym zbiorem Sierpińskiego. Jeśli $|L + S| < \mathfrak{c}$, to nie mamy nic do roboty. W przeciwnym razie $|L| = |S| = \mathfrak{c}$ z regularności \mathfrak{c} .

Twierdzenie (M., Rałowski, Żeberski 2017)

Założmy, że \mathfrak{c} jest regularną liczbą kardynalną i niech $t_0 \in \{s_0, m_0, l_0, cl_0\}$. Wtedy dla każdego uogólnionego zbioru Łuzina L i uogólnionego zbioru Sierpińskiego S zachodzi $L + S \in t_0$.

Dowód.

- Niech L będzie uogólnionym zbiorem Łuzina, a S uogólnionym zbiorem Sierpińskiego. Jeśli $|L + S| < \mathfrak{c}$, to nie mamy nic do roboty. W przeciwnym razie $|L| = |S| = \mathfrak{c}$ z regularności \mathfrak{c} .
- Niech $t_0 = m_0$ i niech T będzie drzewem Millera. Niech $T' \subseteq T$ i G będą zbiorami wynikającymi z Lematu. Wtedy dla $A = -G$ i $B = ([T'] + G)^c$ zachodzi $[T'] \subseteq (A + B)^c$ oraz:

$$L + S = (L \cap A) \cup (L \cap A^c) + (S \cap B) \cup (S \cap B^c).$$

Z tego wynika, że $|[T'] \cap L + S| < \mathfrak{c}$, zatem znajdziemy poddrzewo Millera $T'' \subseteq T'$, dla którego $[T''] \cap (L + S) = \emptyset$.

Dziękuję za uwagę!

M. Michalski, R. Rałowski, Sz. Żeberski, Nonmeasurable sets and unions with respect to tree ideals, arXiv:1712.05212